

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at ændre Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 29. august 2002 om geografisk adgang til rejefiskeri på Grønlands fiskeriterritorium, således at fiskefartøjer med tilladelse til egenproduktion, ikke gives adgang til fiskeri indenfor en grænse på 3 nautiske mil fra basislinjen

(Medlem af Inatsisartut Siverth K. Heilmann, Atassut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

1. behandling

Jeg skal indledningsvis takke Siverth K. Heilmann for beslutningsforslaget.

I henhold til bekendtgørelsens § 7, stk. 1 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 29. august 2002 om geografisk adgang til rejefiskeri på Grønlands fiskeriterritorium, kan fartøjer med licens til kystnært rejefiskeri med tilladelse til egenproduktion fiske ind til basislinjen, dog skal fartøjerne i perioden 1. april til 31. oktober fiske 3 nautiske mil uden for basislinjen, i området mellem 61° N og 65° N. Endvidere må fartøjerne, i henhold til § 7, stk. 2, ikke fiske i Hareø-kassen, Sisimiut-kassen og Banan-kassen. Yderligere må der i henhold til § 7 stk. 3, i området nord for 70° 45' N, fiskes ind til basislinjerne, dog under iagttagelse af beskyttelseszoner på 5 nautiske mil rundt om beboede steder, samt sæsonlukninger i narhval- og hvidhvalsæsonen. Udgangspunktet er således at fiskefartøjer med tilladelse til egenproduktion, allerede nu kun i begrænset grad har mulighed for at fiske inden for 3 nautiske mil fra basislinjen.

Jeg skal understrege at den gældende bekendtgørelse i sin tid blev aftalt som et kompromis mellem det kystnære og havgående rejefiskere.

Medlem af Inatsisartut Siverth K. Heilmann begrundet sit beslutningsforslag med flere forhold i tilknytning til biologi og belastningen på havmiljøet. I den sammenhæng har jeg følgende bemærkninger:

Med hensyn til påstanden om den negative påvirkning ved brug af dobbelt trawl har spørgsmålet været forelagt Grønlands Naturinstitut. Naturinstituttet oplyser at der generelt fanges en større mængde rejer på kortere tid med dobbelttrawl, som medfører at enkelttrawl vil bruge længere tid på havbunden for at fange den samme mængde rejer. Det formodes at den fysiske påvirkning af et dobbelttrawl vil påvirke et større område sammenlignet med enkelttrawl og udstyret er tungere, men forholdet er ikke undersøgt. Det er således ikke videnskabeligt grundlag for at konkludere at dobbelt trawl belaster havbunden i større grad end enkelttrawl.

Naturinstituttet bemærker endvidere at fiskeyngel ikke forekommer i et stort antal der hvor der trawles rejer. Fiskeyngel findes hovedsagligt i dybder ned til 100 meter, og rejefiskeriet

foregår på større dybder. Med hensyn til større fiskeyngel har alle rejtrawlere riste, der forhindrer at en vis størrelse fisk kommer ind i trawlet. Endvidere tillades kun 5 % bifangst i henhold til Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 6. december 2011 om fiskeriets bifangster. Hvis procentsatsen overstiges, skal fiskeren skifte fangstposition, eller skifte redskab for at sikre en bedre frasortering under fangsten. Det vurderes derfor at fisk og fiskeyngel ikke påvirkes negativt under fiskeriet med produktionsfartøjerne.

Vedrørende brug af flydende skovle, har denne type redskab været brugt ved enkelte eller flere lejligheder, men der mangler tilbagemeldinger fra fiskerne på om redskabet er fundet velegnet. Det anbefales derfor ikke at man lægger op til at disse fremadrettet bruges som primære redskaber, før dette forhold er afklaret.

Med hensyn til fredning af ressourcen i juni og juli måned med baggrund i blødskallede rejer, meddeler Grønlands Naturinstitut at under survey med "Paamiut", blev der ikke registreret blødskallede rejer i perioden juni og juli. Endvidere vil man i perioder med blødskallede rejer forvente en større udsmid af rejer, logbøgerne giver dog ingen klare indikationer på årstidsvariationer inden for udsmid. Såfremt en fredningsperiode skal indføres for at beskytte rekruttering er det vigtigt at få fastlagt perioden for blødskallede rejer, der kan forventes at være forskellig fra de forskellige områder.

I forbindelse med betydningen for arbejdspladser i land, er der tale om et automatiseret produktionsapparat, og hvor det må formodes at en forhøjelse af landingsmængder på f.eks. 10.000 tons næppe vil have en større betydning for beskæftigelse inden for rejeindustrien, da den nuværende kapacitet formodes at være stor nok til at klare en større mængde.

Som jeg sagde i indledningen er den gældende bekendtgørelse vedtaget efter at erhvervets parter var blevet enige. Naalakkersuisut vil gerne revidere bekendtgørelsen sammen med fiskeriets parter, da forholdene indenfor rejefiskeriet er ændret en del siden 2002. Naalakkersuisut støtter ikke forslaget på nuværende tidspunkt, da Naalakkersuisut finder at inddragelse af relevante organisationer er vigtigt i forbindelse med revision af gældende bekendtgørelser.

Med disse ord, overlader jeg hermed forslaget til Inatsisartuts videre behandling.